

M. Klausen) kan jeg henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte, da vi sidst havde et lignende Forslag til Behandling. Det ærede Medlem fremkom ogsaa den Gang med nogle Udtalelser om den Nytte, man har af Forskoleseminariet. Jeg sagde, at det var noget, som man kunde gøre til Genstand for særlig Behandling, men at den Mening, man havde om den Nytte, man kan drage af et Forskoleseminarium, ikke maatte have afgørende Indflydelse paa dette Lovforslags Skæbne, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlems Udtalelser i Dag, er det ogsaa hans Hensigt, selv om han ikke har megen Sympati for Forslaget, at være med til at arbejde paa denne Lønningsforbedring. Det ærede Medlem udtalte ogsaa i Fjor et Ønske om, at man maatte komme til en Forbedring af Seminarlærernes Løn, det Ønske fik den Gang min Tilslutning, og jeg gentager den gerne her i Dag.

Naar det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) i en for øvrigt meget velvillig Dom om Lovforslaget udtalte, at man skulde vise megen Forsigtighed med Hensyn til Fastsættelsen af disse Lønningsforbedringer, kan jeg være enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at den nuværende Forstander for Seminariet var en særdeles udmærket Mand, en Mand, som sikkert fortjente de Vilkaar, som her bydes ham, men at man maatte erindre, at det var ikke for den enkelte Mand, man fastsatte en Lønning, men for selve Stillingen. Det er naturligvis rigtigt, men man maa ogsaa erindre, at naar man ønsker at have Førsterangskræfter til en saadan Plads, maa Stillingen være lønnet saaledes, at Førsterangskræfter kunne søge den. Saa vil man ikke alene i det ene Tilfælde, som det er Tilfældet nu f. Eks., have en fortræffelig Mand paa Pladsen, men man vil have Udsigt til at have det til enhver Tid, og det er jo det, der maa ligge alle Parter paa Sinde. Jeg skal ikke her sige noget om, hvorvidt der kan tænkes en Indskrænkning af de Lønninger, der ere foreslaaede for Forstanderen og Lærerne. Det forekommer mig, at de ikke ere særlig rundelige, men at man maaske nok kunde blive staaende ved det Forslag, der foreligger.

Jeg tillod mig allerede i Fjor at henvende Opmærksomheden paa, at medens det er rigtigt, at den Tid, i hvilken en Lærer eller Lærerinde har været konstitueret, medregnes ved Fastsættelsen af Tjenestelønnen baade med Hensyn til Lønnen og med Hensyn til Efterlønnen, bør man og-

saa tage noget Hensyn til den Tid, som de, der blive ansatte ved Forskoleseminariet, have været beskæftigede med Lærergerning. Der var ogsaa i det tidligere Forslag en Bestræbelse i den Retning. Der var der fastsat, at den Tid, i hvilken man umiddelbart før Konstitutionen havde været beskæftiget med tilsvarende Lærergerning i et ugentligt Timetal af mindst 24 Timer, skulde medregnes ved Beregningen af Lønnen og Efterlønnen. Det, synes jeg, er rigtigt, og jeg tillod mig den Gang at henstille til Udvalgets Overvejelse, om man ikke i det hele skulde medregne den Tid, de paagældende havde været beskæftigede i Folkeskolens Tjeneste, naar der er Tale om Beregning af Alderstillæg og Efterløn. Det er noget, som formentlig kan blive Genstand for Forhandling i Udvalget, og jeg skal derfor nøjes med her at antyde disse Ønsker og for øvrigt anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

M. J. Møller: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), og til Dels til dem, der fremsattes af det ærede Medlem, der talte sidst (Parkov). Jeg anser det for givet, at der maa gøres noget for at regulere Lønningerne ved dette Forskoleseminarium i Vejle.

Det Forslag, der foreligger, er egentlig det samme, som forelaa i Fjor, og Forhandlingen nu vil blive en Fortsættelse af Forhandlingen i Fjor. Jeg har dog nogle Bemærkninger at gøre udover det, der er sagt allerede nu. Jeg kan slutte mig til, hvad der er udtalt angaaende Forstanderens Løn. Det forekommer mig, den er rigeligt ansat. Den er sat til samme Højde omtrent som de almindelige Seminarieforstanderens Løn. Der er en Difference paa 100 Kr., men til Gengæld stiger Lønnen for Forstanderen ved Forskoleseminariet noget hurtigere til det højeste Grænse. Det forekommer mig imidlertid, at der er en betydelig Forskel paa at lede en Virksomhed som Forskoleseminariet ved Vejle, hvor der kun er to Lærere foruden Forstanderen og 20—30 Elever, og paa at lede et almindeligt Statsseminarium, hvor der er 90 Elever og adskilligt flere Lærere, og hvor der kræves en betydelig videre gaaende Uddannelse end ved Forskoleseminariet. Det er da lidt urimeligt at stille de to Poster paa samme Maade.

Der er en anden Ting, jeg i denne Forbindelse kunde ønske at bemærke, og det er, at naar man værdsætter det Ar-